

skal vise sig, at har den ærede Ordfører Ret i sin Paastand, har jeg ganske sikkert Ret i min.

Den ærede Ordfører kom paa ny ind paa at bygge sit varme Forsvar for Lovforslagets Gennemførelse paa Købstadforeningens Resolution. Det forekommer mig, at den ærede Ordfører havde gjort klogere i at se paa denne Sag paa samme Maade som det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (C. Rasmussen), der jo, saa vidt jeg forstod ham, nærmest var af den Anskuelse, at denne Resolution gik i reaktionær eller i alt Fald i stærkt konservativ Retning. Deri har det ærede Medlem ganske Ret, det er ogsaa den Forstaaelse, jeg har af Resolutionen. Ved Siden af, at den erkender, at det kan være nyttigt at faa et Lovforslag gennemført, som sikrer Købstædernes Byraad Ret til selv at vælge deres Formand, hævder den ganske overordentlig bestemt, at det kun kan og bør ske, naar der træffes saadanne Forandringer i den kommunale Valgordning for Købstæderne, at den kan anses som betryggende for Fremtiden, og den ærede Ordfører for Forslagsstillerne vil jo ikke kunne være uvidende om — da jeg hører, at han har læst Købstædernes kommunale Forenings Forhandlinger, kan han ikke være uvidende derom — at det, som gik gennem Forhandlingerne, hovedsagelig var, at man for Købstædernes Vedkommende vilde til en Ordning af Valgretten til Byraadene som den, der nu i Henhold til Landkommunalloven er gældende for Landkommunerne. Det var det Standpunkt, hvorpaa Indlederen hovedsagelig stod, og det er jo Indlederen, som har taget den væsentligste Del af den Beretning, som foreligger fra dette Møde, i Beslag.

C. Rasmussen: Jeg skal ikke nægte, at jeg blev overordentlig glad ved Begyndelsen af den højtærede Ministers Foredrag, idet Ministeren jo der anerkendte adskillige af de Anker, jeg havde rettet imod den nuværende Tilstand, som berettede og tillige erklærede, at han ikke saa noget galt i, at Kommunalbestyrelserne i Købstæderne selv fik Lov til at vælge deres Formand. Jeg blev, som sagt, glad ved denne Udtalelse, men jeg skal ikke nægte, at Glæden forsvandt ved de sidste Udtalelser af den højtærede Minister, idet disse jo gik ud paa, at Ministeren kun kunde være med til at fremme Sagen, for saa vidt man gik i den af Købstædernes Delegeretmøde antydede Retning, nemlig til at indskrænke den almindelige Valgret,

og som Følge deraf at give Kapitalisterne i de forskellige Købstæder en ubetinget Indflydelse paa, hvem der skulde være Kommunalbestyrelsens eller Byraadets Formand. Men hvad vilde det føre til? Ja det vilde føre til, at mens vi nu have kongevalgte Borgmestre eller kongevalgte Formænd for Byraadene, som ganske vist kunne være i høj Grad ukendte med de kommunale Forhold — og man ved, at der fra Byraadenes Side kan opstaa forskellige Rivninger, som ikke altid ere heldige — saa er Forholdet dog dette, at disse Borgmestre for saa vidt ere uparatiske, som de i alt Fald ikke altid holde til den ene Side i Byraadet, i alt Fald ikke altid lægge saa stærke Baand paa Byraadene, som Tilfældet maaske ellers vilde blive, og i alt Fald ved mange Lejligheder ogsaa kunne se paa Smaafolks Tarv i Kommunen. Men Forholdet vil blive noget andet, hvis det bliver den privilegerede Valgret i de enkelte Kommuner, som faar Hovedindflydelsen eller den udelukkende Indflydelse paa, hvem der skal være Byraadets Formand. Det vil nemlig blive en Formand, som er fuldstændig afhængig af Kapitalisterne i den paagældende Kommune, og som vil være absolut nødt til i alle Tilfælde kun at fremme Kapitalisternes Interesse i Kommunen; han vil med andre Ord blive Kapitalisternes Gendarm i Kommunen over for Befolkningens Krav. Det er det, som vil ske, hvis man gaar til en Ordning af dette Forhold i den af den højtærede Minister og det ærede Medlem for Vestervig antydede Retning, og jeg tror dog, at hvis man skal se paa Forholdene paa denne Maade, saa vil ganske sikkert Befolkningen i Købstæderne i allerhøjeste Grad betænke sig paa at faa en saadan Historie gennemført. Thi naar man saa meget, som det ærede Medlem for Vestervig har gjort, paaberaaber sig Købstadforeningens Resolution, maa man jo vel erindre, at for den langt overvejende Del af de delegeredes Vedkommende har den almindelige Valgret i Kommunerne ikke haft nogen Indflydelse paa, at de kom til Stede. Da imidlertid Interessen for de kommunale Sager i Kommunerne er i en ganske overordentlig stærk Opgang, er jeg ganske overbevist om, at et Købstaddelegeretmøde om 5 eller 6 Aar, naar det paa ny skal sammenkaldes, vil faa et helt andet Udseende end det Delegeretmøde, som var samlet paa Frederiksberg i Sommer; det ærede Medlem for Vestervig kan nemlig være aldeles overbevist om, at de kommende By-